

עמ"ת 57665-08-25 - יובל זאכו נ' מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

עמ"ת 57665-08-25

לפני: כבוד השופטת דפנה ברק-ארז

העורר: יובל זאכו
נגד

המשיבה: מדינת ישראל
ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי מיום
20.8.2025 במ"ת 20861-05-25 שניתנה על-
ידי כבוד השופטת א' אורן
ב' באלול תשפ"ה (26 אוגוסט 2025)
עו"ד ירין סולאש
עו"ד יצחק פרדמן
תאריך הישיבה:
בשם העורר:
בשם המשיבה:

החלטה

1. בפני ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד מיום 20.8.2025 (מ"ת 20861-05-25, השופטת א' אורן). בית המשפט המחוזי הורה על מעצרו של העורר עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

2. ביום 9.5.2025 הוגש נגד העורר כתב אישום לבית המשפט המחוזי המייחס לו 13 אישומים של עבירות מין בקטינים שבוצעו בין השנים 2022-2025 באמצעות פעילות במרחב הווירטואלי, בעת ששירת כשוטר מג"ב. בין השאר, מיוחסים לעורר הטרדות מיניות, מעשים מגונים וניסיונות לגרום למעשה אינוס. בנוסף, העורר הואשם בהחזקה ופרסום של חומרי תועבה פדופיליים. על-פי המתואר בכתב האישום, העורר יצר קשר במאות הזדמנויות עם קטינים בקבוצת הגיל שבין 12 ל-17 דרך פלטפורמות אינטרנטיות שונות, הציג עצמו כנער, שלח להם תכנים מיניים ואף ביקש מהם לשלוח לו בחזרה תכנים מסוג זה.

3. בד בבד עם כתב האישום הוגשה בקשה לעצור את העורר עד תום ההליכים המשפטיים נגדו. בבקשה טענה המדינה כי יש בידיה ראיות לכאורה להוכחת אשמתו של העורר ובכלל זה הודעות של נפגעי העבירה, כ-200 תמונות ו-3,027 קבצי וידאו שנמצאו במחשבו וכן תיעוד של התכתבויות בין העורר לבין הקטינים. כן טענה המדינה כי קמה בעניינו של העורר עילת מעצר מכוח סעיף 21(א)(1)(ב) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים) מאחר שקיים חשש שהוא יסכן את ביטחונם ושלומם של קטינים. כן נטען שקמה בעניינו של העורר עילת מעצר מכוח סעיף 21(א)(1)(א) לחוק המעצרים שכן קיים חשש כי אם ישוחרר הוא ינסה לשבש הליכי משפט, לרבות בדרך של השפעה על עדים.

4. בו ביום הורה בית המשפט המחוזי על מעצרו של העורר עד למתן החלטה אחרת (השופט צ' גרדשטיין פפקין). בהמשך לכך, ביום 8.7.2025 התקיים דיון בבקשה למעצר עד תום ההליכים, ובסופו קבע בית המשפט המחוזי כי קיימות בתיק ראיות לכאורה הקושרות את העורר לעבירות המיוחסות לו. עם זאת, בהסכמת הצדדים, הורה בית המשפט המחוזי על עריכת תסקיר מעצר בעניינו (השופט מ' אבן חן).

5. ביום 7.8.2025 הוגש תסקיר כאמור, שבו נכללה המלצה עקרונית לאפשר את שילובו של העורר במסגרת של הוסטל "מעגלים", בשים לב לצרכיו הטיפולים. בתסקיר צוין כי יש להוסיף ולבחון אפשרות זו באמצעות הפניית העורר לראיון לצורך בדיקת התאמה ספציפית בהוסטל.

6. ביום 10.8.2025 התקיים דיון נוסף בבקשה בפני בית המשפט המחוזי. בא-כוח העורר טען כי יש לאמץ את המלצת גורמי הטיפול בשירות המבחן ולבחון את אפשרות שילובו של העורר בהוסטל "מעגלים". בהקשר זה צוין כי העורר נעדר עבר פלילי, לוקח אחריות על מעשיו ומביע רצון להשתלב בטיפול. מנגד, באת-כוח המדינה התנגדה לכך, תוך שהדגישה את חומרת המעשים המיוחסים לעורר וטענה כי אין בחלופה המוצעת כדי לאיין את המסוכנות הנשקפת ממנו.

7. ביום 20.8.2025 הורה בית המשפט המחוזי על מעצרו של העורר עד תום ההליכים המשפטיים נגדו. בית המשפט המחוזי הצביע על המסוכנות הגבוהה העולה מן המעשים שמיוחסים לעורר, אשר בוצעו לאורך שנים כלפי צעירים אקראיים באופן שיטתי. בית המשפט המחוזי הדגיש כי לא פעם התעלם העורר מבקשותיהם של הקטינים לחדול מהצעותיו המיניות או מהסרטונים ששלח ועשה כלפיהם שימוש במניפולציות ובתוקפנות. כן ציין בית המשפט המחוזי את ריבוי האירועים המתוארים בכתב האישום. בהמשך לכך, בית המשפט המחוזי סבר כי בשלב זה אין במסגרת המוצעת כדי לאיין את המסוכנות הנשקפת ממנו לביצוע עבירות מין כלפי קטינים וכי יש מקום להותיר את שיקולי השיקום והטיפול להליך העיקרי.

8. הערר שבפני מכוון נגד החלטה זו, ובו חוזר העורר על טענותיו.

9. הדיון בערר התקיים בפני ביום 26.8.2025. בא-כוחו של העורר חזר ועמד על מאפייניו של העורר המצדיקים לטענתו את השלמתו של תהליך הבדיקה בהוסטל "מעגלים". עוד נטען כי יש לתת משקל לקשיים הראייתיים שעולים לכאורה מכך שהקטינים נפגעי העבירות לא נשאלו האם נתנו הסכמתם לעורר. מנגד, המדינה טענה כי דין הערר להידחות. בהקשר זה עמד בא-כוח המדינה על ריבוי המעשים וחומרתם. כן נטען כי שאלת קיומה של הסכמה אינה רלוונטית לגבי חלק מנפגעי העבירה, שהיו קטינים מתחת לגיל ההסכמה הסטטוטורי.

10. לאחר ששקלתי את טענות הצדדים הגעתי לכלל דעה כי דין הערר להידחות. בית משפט זה עמד לא אחת על החומרה הרבה הנובעת לעבירות מין כלפי קטינים במרחב הווירטואלי (ראו למשל: ע"פ 6703/13 כהן נ' מדינת ישראל, פסקה 13 (16.1.2014); ע"פ 6391/20 מדינת ישראל נ' בטיטו, פסקאות 3-4 (1.8.2021); ע"פ 4537/20 הללי נ' מדינת ישראל (14.9.2021)). העורר ביצע לכאורה את העבירות על פני תקופה ארוכה של כשלוש שנים, ואין מדובר בכישלון חד-פעמי. בנסיבות אלה, כפי שנטען בצדק מצד המדינה, אין מקום להתחיל הליך טיפולי בשלב זה של הליך המעצר.

11. סוף דבר: הערר נדחה.

ניתנה היום, ט' אלול תשפ"ה (02 ספטמבר 2025).

דפנה ברק-ארז
שופטת